

~~TAJNÉ~~

Stanovisko

generálního prokurátora ČSSR, předsedy Nejvyššího soudu ČSSR,
ministra spravedlnosti ČSR a generálního prokurátora ČSR
k " Prohlášení Charty 77 "

1. Právní charakteristika CHARTY 77

Písemnost svým obsahem i sledovanými záměry navazuje na politický pamflet " Deset bodů " ze srpna 1969. Většina autorů a signatářů " Deseti bodů " jsou také spoluautory a signatáři " Charty 77 ". " Charta 77 " je ovšem propracovanější, ohlášené záměry nebezpečnější a počet signatářů je podstatně vyšší, než tomu bylo u " Deseti bodů ".

" Charta 77 " především poukazuje na některá ustanovení mezinárodních paktů o občanských a politických právech a o hospodářských, sociálních a kulturních právech, k nimž přistoupila i Československá socialistická republika, dále na závažný dokument Helsinské konference z roku 1975 a jejich nepravdivou a nesprávnou interpretaci útočí proti základním principům socialistického státního a společenského zřízení ČSSR. Ve zjevném rozporu se skutečnosti se např. v " Chartě 77 " tvrdí, že v ČSSR jsou hromadně hrubým způsobem porušovány základní lidská práva, občané jsou vystaveni útlaku rovnajícímu se apartheidu, žijí v neustálém strachu před zváhlí bezpečnostními orgánů a pod jejich kontrolou. V důsledku politických direktiv dávaných i jednotlivci, jež jdou nad rámec zákona, je prý zcela potlačena svoboda projevu a další základní občanská práva. Orgány činné v trestním řízení údajně porušují právní řád a ve věznicích není respektována lidská důstojnost. Těmito nepravdivými a hrubě pomlouvačnými tvrzeními Charta 77 zjevně sleduje záměr vyvolávat nenávist, nepřátelství nebo alespoň nedůvěru k socialistickému společenskému a státnímu zřízení republiky.

Charta 77 dále oznamuje, že bylo vytvořeno velké seskupení osob odhodlaných usilovat o změnu politických poměrů v republice. Tyto záměry jsou v zásadním rozporu se základními principy československého společenského zřízení zakotvenými v Ústavě, zejména článku 4 o vedoucí úloze KSČ, článku 5 o sdružování dobrovolných společenských organizací a článku 6 o národní frontě. Rovněž uplatňování prostředků, kterými autoři Charty 77 hodlají usilovat o změnu politických poměrů, např. různé nátlakové akce, jsou neslučitelné s československým právním řádem.

**2. Zde je možno zjištěnou
činnost považovat za vytvoření
nebo pokus o vytvoření ilegální
organizace**

Z obsahu " Prohlášení Charty 77 ", " Prohlášení Charty 77 č. 2 " a " Námětu na poradu " plyně oprávněný závěr, že iniciátoři této činnosti vytvořili již seskupení, které lze považovat za ilegální organizaci. Jde o jednotné řízené sdružení více osob ke společnému záměru, která se řídí společným programem protistátní činnosti, mezi členy seskupení jsou rozděleny funkce a úkoly / mluvčí skupiny, její náhradníci, sběrači podpisů a informací atd./. Došlo tedy ne k pouhém volnému seskupení osob, jak tvrdí " Charta 77 ", ale již přímo k vytvoření organizace, která v souladu s antikomunistickou propagandou hodlá soustavnou činností narušovat a poškozovat socialistické společenské a státní zřízení republiky a ostouzet je v zahraničí.

S ohledem na minulost a politické postoje organizátorů a signatářů " Charty 77 ", z nichž bylo po roce 1968 35 odsouzeno pro protistátní trestnou činnost, 117 bylo vyloučeno z KSČ, 3 jsou býv. členy K 231, není pochyb o tom, že uvedené činnosti se dopustili z nepřátelství k socialistickému společenskému a státnímu zřízení republiky.

Založení ilegální organizace uvedeného charakteru, přistoupení k ní nebo její podporu je možno kvalifikovat při nejmenším jako trestný čin podvrazení republiky podle § 98 odst. 1 tr.zákona.

3. zda lze zjištěnou činnost posuzovat jako tr.čin poškozování zájmů republiky v cizině podle § 112. tr.zákona.

"Prohlášení Charty 77" zveřejněné ve dnech 7. - 9.1. 1977 buržoazních sdělovacích prostředcích nepochybň s vým obsahem poškozuje zájmy republiky v cizině ve smyslu ustanovení § 112 tr.zákona, neboť obsahuje nepravdivé, zjevně lživé, popř. hrubě zkreslené údaje o poměrech v republice. Ze znění "Prohlášení Charty 77 č. 2" je nepochybně, že hlavní organizátoři t.j. Václav HÁVEL, Jan PATOČKA a Jiří MAJÍK měli v úmyslu je rozšířovat v kapitalistickém zahraničí.

Uplatnění trestní odpovědnosti konkrétních osob pro tr.čin poškozování zájmů republiky v cizině podle § 112 tr.zákona předpokládá ovšem, zjištěn, že určitý čsl. občan, popř. obyvatel republiky bez státní příslušnosti, umožnil svou činností rozšíření "Charty 77" v zahraničí.

4. Zda "Prohlášení Charty 77" je ilegální tiskovinou a zda je trestné její rozšířování

Obsah "Charty 77" je objektivně způsobilý vyvolávat nepřátelství k socialistickému společenskému a státnímu zřízení republiky, popř. v tomto nepřátelství utvrzovat. Z toho plyně, že každý, kdo byl reprodukoval obsah "Charty 77" alespoň dvěma osobám a bylo prokázáno, že tak učinil z nepřátelství

Založení ilegální organizace uvedeného charakteru, přistoupení k ní nebo její podporu je možno kvalifikovat při nejmenším jako trestný čin podvrazení republiky podle § 98 odst. 1 tr.zákona.

3. zda lze zjištěnou činnost posuzovat jako tr.čin poškozování zájmů republiky v cizině podle § 112. tr.zákona.

"Prohlášení Charty 77" zveřejněné ve dnech 7. - 9.1. 1977 buržoazních sdělovacích prostředcích nepochybně svým obsahem poškozuje zájmy republiky v cizině ve smyslu ustanovení § 112 tr.zákona, neboť obsahuje nepravdivé, zjevně lživé, popř. hrubě zkreslené údaje o poměrech v republice. Ze znění "Prohlášení Charty 77 č. 2" je nepochybně, že hlavní organizátoři t.j. Václav HAVEL, Jan PATOČKA a Jiří HÁJEK měli v úmyslu je rozšiřovat v kapitalistickém zahraničí.

Uplatnění trestní odpovědnosti konkrétních osob pro tr.čin poškozování zájmů republiky v cizině podle § 112 tr.zákona předpokládá ovšem, zjištěn, že určitý čsl. občan, popř. obyvatel republiky bez státní příslušnosti, umožnil svou činností rozšíření "Charty 77" v zahraničí.

4. Zda "Prohlášení Charty 77" je ilegální tiskovinou a zda je trestné její rozšiřování

Obsah "Charty 77" je objektivně způsobilý vyvolávat nepřátelství k socialistickému společenskému a státnímu zřízení republiky, popř. v tomto nepřátelství utvrzovat. Z toho plyně, že každý, kdo byl reprodukoval obsah "Charty 77" alespoň dvěma osobám a bylo prokázáno, že tak učinil z nepřátelství

k socialistickému státnímu a společenskému zřízení republiky, může být postižen pro tr.čin pobrušování podle § 100 odst. 1 písm. a) tr.zákona. Osoby, které "Charta 77" rozmnožují tiskem, se dopouštějí tr.činu pobrušování podle ustanovení § 100 odst. 3 písm. a) tr.zákona a pokud rozšířování písemnosti umožňuje nebo usnadňuje podle odst. 2 téhož ustanovení tr.zákona /tr.zákona stanoví na tr.čin podle § 100 odst. 1 nebo 2 trest odnětí svobody na 6 měsíců až 3 roky, na tr. čin podle § 100 odst. 3 tr. zákona trest odnětí svobody na 1 až 5 let /.

Uvedené stanovisko bylo zpracováno na základě posouzení písemnosti "Prohlášení Charty 77", "Prohlášení Charty 77 č.2" a "Námětu na poradu", bez přihlédnutí k dalším event. zjištěním a bez znalosti dosavadních výsledků vyšetřování.

V Praze dne 14. ledna 1977

Generální prokurátor ČSSR
dr. Ján Fejček, v.r.

Předseda Nejvyššího soudu ČSSR
doc.dr. Josef Ondřej, CSc., v.r.

Ministr spravedlnosti ČSR
dr.Jan Němc, v.r.

Generální prokurátor ČSR
dr. Jaroslav Kroupa, v.r.

Za správce ředitelství
12.5.1977 Správce ředitelství
Svetla Benčíková